किंचमहाप्रलयेऽप्यवशिष्यमाणस्यकुतोभयमित्याह नष्टेलोकेइति चराचरेलोकेमहाभूतेषुलीने तेष्वप्यादिभूतंभूतसूक्ष्मंप्रविष्टेषुतस्मिन्नपिव्यक्तेऽव्यक्तंप्रधानंप्राप्ते अशेषात्मकेप्रधानेसंज्ञाप्रज्ञायस्य एवंमयिलीनमिदमस्तिपश्चादेवमुद्बोधनीयमितिसोशेषसंज्ञः शेषसंज्ञइतिवा ॥२५॥ किंच एवंप्रलयहेतुर्योऽयंकालःएनं हेअव्यक्तबंधोप्रकृतिप्रवर्त्तकस्तस्यप्रलयावधिभूतस्यतेतवचेष्टांलीलाम् चेष्टतेविपरिवर्त्तते पुनःपुनःवत्सरावृत्त्या महीयान्द्विपरार्धरूपः यस्यचेष्टामाहुः तंत्वात्वांक्षेमधामअभयस्थानंप्रपद्ये शरणंव्रजामि ॥२६॥ क्षेमधामत्वमेवाह मर्त्यइति लोकान्प्रति यद्

नष्टेलोकेद्विपरार्धावसानेमहाभूतेष्वादिभूतंगतेषु ॥ व्यक्तेऽव्यक्तंकालवेगेनयातेभवानेकःशिष्यतेशेषसंज्ञः ॥ २५॥ योऽयंकालस्तस्यतेऽव्यक्तबंधोचेष्टामाहुश्चेष्टतेयेनविश्वम् ॥ निमेषादिर्वत्सरांतोमहीयांस्तंत्वेशानं क्षेमधामप्रपद्ये॥ २६ ॥ मर्त्योमृत्युव्यालभीतःपलायन्लोकान्सर्वान्निर्भयंनाध्यगच्छत्॥ त्वत्पादाब्जंप्राप्यय दृच्छयाऽद्यस्वस्थःशेतेमृत्युरस्मादपैति॥ २७॥ सत्वंघोरादुग्रसेनात्मजान्नस्त्राहित्रस्तान्भृत्यवित्रासहाऽसि॥ रूपंचेदंपौरुषंध्यानधिष्ण्यंमाप्रत्यक्षंमांसदृशांकृषीष्ठाः॥२८॥ जन्मतेमय्यसौपापोमाविद्यान्मधुसूदन॥ स मुद्विजेभवद्धेतोःकंसादहमधीरधीः ॥ २९ ॥ उपसंहरविश्वात्मन्नदोरूपमलौकिकम्॥ शंखचक्रगदापद्मश्रि याजुष्टंचतुर्भुजम्॥ ३० ॥ विश्वंयदेतत्स्वतनौनिशांतेयथाऽवकाशंपुरुषःपरोभवान्॥ बिभर्त्तिसोऽयंममगर्भ गोऽभूदहोनृलोकस्यविडंबनंहितत्॥ ३१॥ श्रीभगवानुवाच त्वमेवपूर्वसर्गेभूःपृश्निःस्वायंभुवेसति॥ त दाऽयंसुतपानामप्रजापतिरकल्मषः॥३२॥ युवांवैब्रह्मणादिष्टौप्रजासर्गेयदाततः॥ सन्नियम्येंद्रियग्रामंतेपा थेपरमंतपः॥ ३३॥

च्छयाकेनापिभाग्योदयेन हेआद्य ॥ २७ ॥ प्रस्तुतंविज्ञापयति सत्वमिति भृत्यानांवित्रासंहंतीतिभृत्यवि त्रासहा भृत्यविदितिवाछेदः पौरुषंऐश्वरंध्यानधिष्ण्यंध्यानास्पदंमांसदृशांमांसचक्षुषांप्रत्यक्षंमाकृथाः ॥२८ ॥ भवतएवहेतोर्निमित्तात्कंसात्समु द्विजे बिभेमि यतोऽधीरचित्ता ॥ २९ ॥ ३० ॥ किमित्युपसंहर्त्तव्यमेवंभूतेनमयापुत्रेणतवमहतीश्लाघास्यादितितत्राह विश्वमिति निशांतेप्र लयावसाने यथाऽवकाशमसंकोचतः असंभावितत्वादुपहास्यतैवस्यादित्यर्थः ॥३१॥ चतुर्भुजेनरूपेणाविर्भावेकारणंतावदाह त्वमेवेत्यादिचतु र्दशभिः पूर्वसर्गे प्रथमजन्मनि अभूःआसीः पृश्निर्नामस्वायंभुवेमन्वंतरेतदाअयंवसुदेवः ॥३२॥ तेपाथे तपःकृतवंतौ ॥३३॥